

M A G Y A R K U R I R.

*Bécs, Pénteken, Április' 8-dikán, 1825.**Nagy Britannia.*

Londonban egy társaság egyenesen csak azon jótételre nézve áll-fenn, hogy az Angliába vetődött és ott szegénységre jutott idegeneket az inségből kisegítse. Ezen társaság Márcz. 17-dik napján gyűlést tartván, az elejébe terjesztetett tudósítás szerint a' lefolyt esztendőben 11,880 forintok gyűltek-be annak gyűjteményes kassájába. Azon idegeneknek száma, a' kik ezen kassából segedelmet kaptak 1639-re tellett; 83-mat, a' kik különben hazájokba vissza nem mehettek volna, olly állapotba helyheztetett a' társaság, hogy oda vissza útozhattak.

Azon Irlandiai Catholikus Püspökök, kiknek megérkezését a' Londoni Catholikus Követség nagyon várta, ide már megérkeztek. Ezeknek neveik Murray, Curtis, Doyle, és Magrein.

Az Irlandiai ujságlevelek közzül némelyek azt erőssítik, hogy ennekutánna meghatározott fizetést fognának kapni a' Catholikus Papok, tudniillik az Érsekek 15,000, a' Püspökök 10,000, a' Plébánusok 3,000 Forintot esztendőnként. — Egy Irlandus ujság arról beszéll, hogy az Anglus Király Irlandiát nem soká ismét meg fogja látogatni.

Liverpoolban Aktziákat kezdetek össze gyűjteni egy olly társaságnak formáltatására, 8 millió forintokkal, a' mely, ha tökéletességre mehet 's ha az Országlószék a' plánumát megerőssíti, hajózási csatornát fog Irlandiának egygyik

partjától fogva a' másikig, napnyugotról napkelet felé, készíttetni.

Az Irlandiai Orangisták, hogy a' törvényeknek követésében jó példamutatással menjenek előre, meghatározták, hogy a' magok Egyesületeket haladék nélkül megszüntessék.

A' Catholikusok' Egyesülete Dublinban Márcz. 18-kán tartotta a' maga utolsó ülését. Nagyon sokan gyűltek össze ezen ülésre. Felolvasták benne O-Connelnek egy levelét, mellyet ő 16-dikban írt Londonból. Megjegyzésre méltó volt ezen gyűlésben az a' Vég-határozás, melly által az, mind azokhoz az Anglus ujságlevelekhez köszönetet határozott, mellyek a' lefolyt időkben írásaik által a' Catholikusok' ügyének a' közönség előtt pártját fogták.

Eloszlását a' Májor Bryan' jóvallására, a' ki ezen ülésben előlülösködött, az által koronázta-meg a' gyűlés, hogy a' régi Irlándiának hármass éljen kiáltást határozott, 's ez is megessvén, mindenek halotti csendességgel széllyel oszlottak.

A' Parlamentum alsó háza Április' 19-dik napjára határozta, hogy az a' felett való vetekedéseket elé vegye, hogy felkell-e a' Catholikusok felszabadittatását illető törvényjavallatot másodikszor olvasni? Ez annyival nevezetesebb fog lenni az első felolvastatásnál, hogy az elsőben csak közönségesen volt a' kérdés feltéttve, most pedig, tudni illik a' második versbéli felolvasztatásra, forma szerint ki lesznek a' jóvallandó törvénynek pontjai dolgoztatva, és így már ekkor nyilván lehet látni, hogy miben fog állani a' Catholikusok' felsza-

hadittatása, emanczipáltatása, ha tudniillik, mind két házakban mind a' három felolvastatásokon által eshetik, 's ha végezetre a' Király által is megerősítettik, a' melly utolsón senki semmit nem kételkedik, ha a' dolog egyszer oda juthat. A' kik attól féltik ezen ügyet, hogy még most nem érhet kívánt czélt, leginkább csak a' felső házban féltik hogy akadályra talál.

Több helyekről érkeztek Kérelmek mind két házak elejibe a' kérdésben lévő felszabadulás ellen. Belső Minister Peel a' ki maga is ellenzője a' Catholikusok' felszabadulásának) Márcz. 17-dikén az Oxfordi Universitástól vitt Kérelmet az alsó ház' elejibe ezen ügy ellen. A' Kérelm' foglalatra illy forma értelmű volt: — „A' könyörgők sajnálva szemlélik, hogy ezen ház megengedte azt, hogy elejébe az a' törvényjavallat terjesztődjék, hogy ezen-túl a' Catholikusok alkalmasoknak tartassanak arra, hogy a' Státusnak némely bizonyos meghatározott Tisztségeit viselhessék 's a' Parlamentumban ülési és voksolási jussal birhassanak: — „Az esdeklők, így beszéllett a' Minister, azért járultak Kérelmekkel ezen házhoz, hogy ez oltalmazza-meg és tartsa-fenn az Ország' polgári és religioi intézeteit, 's ők valósággal reménlik is, hogy ezen ház nem fogja eltörteni azon törvényeket, a' mellyeken, mint a' Könyörgők gondolják, ezen intézeteknek fennállása főbbképpen fekszik. A' mi engem' személyiesen illet, megvallom, hogy azon kínos gyötrelmemet, mellyet bennem némely Ministertársaimnak tölttem ezen nagy kérdést illető különbözése gerjeszt, néminémű tekintetben enyhíti annak meggondolása, hogy a' fent nevezett Universitas, a' melynek ő az alsó házban képviselője, velle éppen megegyező gondolattal légyen ezen nagy kérdés-re, a' Catholikusok' felszabadittatására nézve.“

A' mi a' Dublini Catholikus Egyesület' utolsó ülését illeti, melyről feljebb már irtunk rövideden, arra itt ismét vissza kell térnünk, mint hogy későbbi tudósításokban következő bővebb eladást találunk felőle: —

Össze gyülekezvén a' sokaság jelentést tett S a r g u e nevű tag, hogy O-Connelről egy levél érkezett Londonból, mellyet ő annyival is inkább közleni kíván az Egyesület' tagjaival, hogy ebben azon fontos vádakra tétetnek feleletek, mellyeket nem régen Lawless úr, a' Londonba küldetett Követségnek ugyan csak egy tagja, onnét egy Irlandus újságíróhoz küldött 's az ezeket közönségesen kihirdette, 's a' melly vádak között az is előfordul, hogy azon törvényjavallat, melly a' Catholikusok' felszabadittatására nézve a' Parlamentum' alsó házában a' második felolvastatásra elé fog vétettetni, tellyeséggel nem olly tulajdonságú fog lenni, hogy a' Catholikusok meglegedhessenek velle. Kérdést tett tehát S a r g u e úr, hogy kívánja-e az Egyesület, hogy O-Connelnek ezen levele közönségesen felolvassassék. M a k o n nevű tag úgy ítélte, hogy nem kell felolvasni, azért, hogy meghasonlást okozhat az Egyesület' tagjai között. Ebből egy kis vetélkedés támadott, de a' melly nem sokáig tarthatott, mint-hogy a' tagok sok felől kiáltották, hogy: olvasd! olvasd! —

Redmond így szollott: — „Mint gyanítom Lawless úr a' mi ügyünket Londonban a' maga hebehurgyázkodása által nem kevésbé megsebessítette. Háromoljon a' fejire a' kár, mellyet a' Catholikusok' ügyének okozott (halljuk! halljuk!).

Brown e: — „Mi az O-Connel egyenességébe 's a' Catholikus kérdés eránt viseltető buzgóságába legnagyobb bizodalmat helyhez tethetünk. A' Lawless levelének mellyet az újságok kiadtak, nem adhatok illendőbb nevet, mint ha esztelen-

nek és gonosznak nevezem (halljuk! halljuk! úgy van biz' az! úgy van!)

M a h o n : — „Én is csak azért nem akarom, hogy az O-Connel levele felolvassék, hogy ne láttassunk a' Lawless' levelét fontosabbnak tartani, mint érdemli. — Végezetre meghatározott az O-Connel Dániel levelének felolvastatása. Az Olvasás O-Connel Móriczre bizattatott. A' levél az Irlandus Egyesület Elölülőjéhez íratott, és ennyiből áll: — „

„Nagyon tisztelt úr! Kötelességemnek tartom még egyszer a' Catholikus Egyesülethez írni, 's mint hogy ez a' legutólsó leszen, szükségesképpen keserves érzéseket fog felgerjeszteni, mellyek csak az által enyhíthetőhetnek valamit, hogy jó reménségek által biztathatjuk hazafi társainkat, 's beszédünk hangját most is mérsékelheti az a' kötelességünk eránt viseltető engedelmesség, a' mellyel mi magunkat eddig is mindenkor megkülönböztettük. —

„Azonban, midőn mi a' törvényeknek illy készséggel és örömmel alája adjuk magunkat, más felől arról se' felejtkezhetünk-el, hogy mint Irlandusok 's mint a' Constitúción fundáltatott Szabadság' barátjai, magunknak és Hazánknek mivel tartozunk; és én ezen két tekintetekre nézve nem cselekedhetem azt, hogy az által okoztató örömet 's büszkeségemet, hogy az Irlandiai Catholikus Egyesületnek tagja lehettem, halható hangon 's minden feltételek nélkül közönségessé tehetem. Egész hátra lévő életemben örvendetes vigasztaltatásomra fog szolgálni, hogy ezen Gyűlésnek munkás tagja lehettem, és ha halálom után egy temető síromra tétetődő emlékezet-kőre a' nevem feltétetődne, reménlem, hogy az Irlandusok' háládatos emlékezetétől megkívánhatom, hogy ezen emlékezetköven következő felírás olvastathassék: — Ő Egyik tagja volt az Irlandus Catholikusok' Egyesületének.

„Nem tehetem hogy meg ne említsem, hogy ezen Egyesületnek felállítatásakor én egész Irlandiát csupa nyughatalankodásoknak és zűrzavarnak állapotjában találtam. Irlandus vér ontatott az Orangisták által, még pedig boszszuállás és visszaköltöszönözés nélkül; más vidékeinken az úgy nevezett Pántlikásemberek járkáltak fényes nappal sereggel és fenyegetődzve fel 's alá; ismét más kerületeinken, azt gondolom hogy tizenegy Grófságainkban, felfüggesztette volt a' Constitúció; az Esküdttek által való perlekedés félbeszakasztatott; legundokabb gyilkosságok 's gonoszságok folytak az egész országban, a' mellyekre nézve eme' gyűlölséges de talám azon időben szükséges Insurrekció-Akta folyamatban vala; az áldozatok egymásra következtek, 's mint látszott ezen Aktának már nem is volt az erőszakhoz való folyamodásnál egyéb foganatja, 's csak ez által hajthatta engedelmességre a' nyilván való ellentállást.

„Ilyen vala Irlandia' állapotja, midőn a' Catholikusok' Egyesülete lábra állott — de a' melynek én itt nem Historiáját, hanem csak rövid rajzolását akarom adni — e' vala, mondám, Irlandia' állapotja, midőn az Egyesület a' maga munkájához hozzáfogott, 's alig teltek belé néhány hónapok 's alig gyűltek a' Catholikusok' ügyének előmozdítására 10,000 font segedelem Sterlingek, már megszűntek vala az undok vér-ontások, és ki mondjam-e, hogy a' mi Egyesületünk' parancsolatjára szüntek-meg? Az Irlandus parasztember azt hallván, 's azon reménséget látván, hogy jusait meg fogja nyerni, megszűnt boszszuállásra való alkalmatosságot keresni magának; 's a' mi tiszteletet érdemlő Protestáns hazánkfiak közül sokak a' legjobbak és legbölcsebbek öszszezsátolták a' magok iparkodásukat annak elérhetésére, a' mi nélkül Irlandiában soha állandó csendesség nem fog uralkodni, tudniillik an-

nak elérhetésére, hogy minden hűséges alattvalók egyenlő Státuspolgári jusokkal élhessenek.

„A’ mi Egyesületünk azonközben mind ezek mellett is elnyomataték ’s ennek tagjai a’ magok’ iparkodásokban, egy illy nagy és illy közhasznú pályafutás’ útján meggátoltattak. Hanem ezen dolog a’ törvény’ keze, a’ törvényhozó Hatalomnak erős karjai által történt; és mi, a’ Catholikus Egyesület’ tagjai, a’ mi czélzásunknak tisztaságát már most semmi által olly nyilvánosságosan és olly tökéletesen ki nem mutathatjuk, mint azon törvény eránt való kész és tisztelettel telyes engedelmesség által, melly által a’ mi Egyesületünknek eloszlattatása parancsoltatik.

„Egybe csakugyan bizonynyal hibázunk, abba’ tudniillik, hogy az eránt nem viseltünk elegendő figyelemmel, hogy az Anglus népet a’ magunk czélzásaink és kívánságaink felől, előre, pontosan és környülállásosan fel világosítottuk volna; — hogy Irlandiában egy részrehajló és szemérmetlen nyomtató-sajtónak, hogy Angliában a’ közönséges vélekedésnek egy részét magának megnyerhesse, megengedtük — melyből a’ következett, hogy az Anglusok, sok olly hazugságokat, mellyek nekünk, kik Irlanniában a’ dolgok’ állapotját jól esmertük, butábbaknak és gyávábbaknak látszottak, hogy sem megvető halgatásnál egyebet érdemeltek volna, az Anglusok, mondám, kik előtt az Orán-gista-íróknak szemtelen alacsonysága esmeretlen volt, mint tiszta és csupa igazságokat úgy olvastak ’s úgy hittek. Innét vette származását az az erántunk való előítélet, a’ melynek egyedül tulajdoníthatjuk Egyesületünk’ eloszlattatását — hanem ezen pont már el van végeztetve, még pedig örökre — mi alája adjuk magunkat a’ törvénynek; ’s ezen-túl magunknak csak olly eszközök által fogunk elégtételt szerezni iparkodni, mellyeket a’ törvény nem

csak megenged, hanem jóknak lenni is megesmér. Elegendő segedelemkútfejeknek birtokában vagyunk, mellyek a’ törvényekkel és Constitutzióval megegyeznek. Sokféle törvényes eszközeink vagynak, a’ mellyek által panaszainkon segíthetünk. És én mind’ ezeken kívül is minden kinézések által meggyőzöttetve vagyok az eránt, hogy az E m a n c i p a t i o az ajtó előtt áll, és a’ Parlamentum’ mostani ülései be nem fognak rekesztetni a’ nélkül, hogy a’ tartós egyességnek és özszeatyafiasodásnak alapja, nem csak Irlandiában, hanem a’ két Országok között is megtétetődjék. —

„Az e m a n c i p a t i o az ajtó előtt áll; ha csak esztelen rágalmaszásokunk vagy ok nélkül való félelmeskedésünk által nem hátráltatjuk, vagy meg nem gátoljuk. A’ mi ügyünk Angliában már most a’ józan okosságnak, a’ jó gondolkodásnak, belátással telyes ítéletnek, és megengesztelő-dési hajlandóságnak gondviselése alá van vettetve. A’ Parlamentum béli minden részek özsze csatolták magokat a’ végre, hogy a’ mi felszabadulásunkat közelebről illető környülállásokat megfontolják, és rendbe szedjék, még pedig olly módon, mint azt Angliának és Irlandiának legjobb barátjai már régtől fogva elintéztetni és végre hajtatni kívánták volna. Ők a’ dologgal nem hebehurgyálgodnak, hanem inkább e’ nagy tárgynak minden pontjait közönséges megfontoltatás’ alá kívánják bocsátatni, és ha e’-közben a’ Protestánsoknak vagy Catholikusoknak valamelly félelmeskedése találja magát eléadni, ők az e’félelnek tökéletes megfontolására elég időt fognak venni, és semmi határozás nem fog tétettni a’ nélkül, hogy az elé fordulható nehézségek minden oldalról felvilágosittassanak. —

„Mind ezen jó kinézések között azonközben valami Lawless nevű úr, a’ ki magát az itt lévő Irlandus Deputátzió’ tagjának mondja lenni, de, mint én a’ ki-

neveztetés' laistromából látom, éppen nem az, elé állván, a' nélkül, hogy valamelyikünktől a' tárgy eránt tanácsot kérdett volna, hebehurgyálkodva írás által a' közönséghez fordúlt. En azonközben most nem bocsátom ki magamat az ő gyalázására, hanem csak magamat fogom védelmezni, 's az ő közre bocsátott írásában találató hibás feladásokat igazítom meg."

„Lawless úr engemet igasságtalansággal és hitünk alapjaitól való eltávozással vádolt; azt hirdette-ki felöllem, hogy én a' Szegények' kipusztításában 's a' Catholika Egyháznak megalacsonyításában megegyeztem volna; 's azt merte erősíteni, hogy én ezen bünt, a' minden lehető indító okok között a' legalacsonyabból, tudniillik személyes haszonkeresésből követtem volna el. — „Az én jutalmam, így szollott Lawless úr, egy selyem matéria kaput fog lenni!

„Ezen vádoknak nintsen, telyességgel nintsen semmi fundamentoma. En ezen alacsony vádak's tulajdon személyem közé Charakteremet vetem oltalmazó paizsúl. Személyes haszonkeresés!! Mikor kerestem volna én ezen magános hasznót? De engedjen-meg nékem Nagy Tiszteletű úr! én nem bocsáthatom-le magamat egyenként minden mentségekre. Nem akarok az Egyesület türedelmességével vissza élni, 's erre nézve csak a' következő dolgokra kívánok kikocsátkozni:

„Először. — A' Catholikus Papságnak határozható fizetést illető rendelkezésekre nézve, avvagy a' Válosztási jusra megkivántató adófizetésre nézve, még eddig semmi határozás nem tétetett. Okosabb lett volna elvárni, hogy mi némű határozások fognak ezen tekintetben tétettni, hogy sem azokat idő előtt gyalázó keménykifejezésekkel kárhoztatni. —

„Másodszor. — A' Catholika Deputáció semmi e'-féle rendeléstételekben általjában nem részesül. Mi még eddig

semmi e'-féle alkudozásba vagy egyezésbe nem avatkoztunk. Nintsen is erre telyességgel semmi szükség. Ha az Anglus törvényhozó gyűlés szükségesnek fogja tartani azt, hogy ezen tárgy eránt valamely határozást tegyen, megfogja ő ezt tenni, a' nélkül, hogy tőlünk az eránt tanácsot kérdjen. —

„Harmadszor. — Ámbár volt is valami szó a' mi Papjainknak rendeltetendő fizetéséről, e' csak ugyan semmi olly módon nem tétetett, hogy azért a' leglelkiesméretebb Catholikus legkissebbnyire is nyughatatlankodhassék; 's lehet-é valaki olyan, a' ki azt gondolja, hogy az Irlandiai Catholikus nép a' Britannus nemzetel egyenlővé tétetődhessek, a' nélkül, hogy annak Papjai természeti igasságos just ne tartsanak a' Státustól való fizetetéshez? Ha van valaki, a' ki így vélekedik, én megvallom, hogy azzal nem vagyok egy vélekedésben. En részemről úgy ítélek, hogy a' mi Papjaink bizonyos segedelmet fognak azon Státustól kapni, a' melynek fenntartásában mi Catholikusok jóvainkal és vérünkkel részesülünk. A' mi pedig ezen segedelemnek ide-amoda lejendő fordittatását illeti, nem legjobb kezeknél leszen-é ez, a' mi jó Püspökeinknek kezikben. Nem leszen-é szükséges ezt megítéltetés végett az egész Protestáns és Catholikus közönség' elibe terjeszteni előbb, hogy végképpen megerössítettne 's mint törvény elintéződne? —

„Negyedszer. — A' mi a' Válosztási jusra megkivántató Quotát illeti, ezen tárgy valósággal nagy megfontolást kíván, 's minden tekintetben jó felvilágosításra és megfontoltatásra van szüksége, előbb, hogy sem helybe hagyattathatna. Ezen tárgy még most csak egy Csira, 's lehetséges dolog, hogy telyes formára soha se is fog jutni. Még erről semmit többet nem tudhatunk, csak: hogy nintsen czélba vétetve, hogy a' most fenn-

álló Válosztási Qualifikátzió n a' városokban változás tétetessék; hogy nintsen szó a'-felől, hogy ezen Qualifikátzió, különösen Irlandiában, a' hol éppen olly tulajdonságokkal bír, mint Angliában, valamelly más formába vétetődjék, a' hol tudniillik az, a' kinek a' Válosztáshoz jussa van, Szabad étellel bír, az az örökké tartó árendát bír földes-adózás nélkül; továbbá, hogy nintsen célzás arra, hogy valaki, a' ki most a' Válosztási jussal bírók' laistromába beíratatva van, abból ki-töröltessék, 's a' voksolási justól megfosztattassék, 's hogy ezen jus semmi mostani szabad-árendánstól, valameddig árendájának ideje tartani fog, el nem vétette-tik; 's végezetre, hogy a' Válosztási jussal való bírásra legfeljebb 10 font Sterling leszen a' maximum, vagy talám az 5 fontot se' fogja felyül haladni: —

„Nó tehát van-é ezekben valami olyan, a' mitől előre a' legfélelmesebbek is megijedhetnének, 's a' t.

„Hanem (így végzi levelét O-Connel) már most bé kell rekeszteni írásomat, mert kifogytam az időből. Különben is elég hosszas valék hazafi társaim' figyelmének kifárasztására 's mint vélem, arra is, hogy az Irlandiai népet a' felől meggyőzzem, hogy én nem vagyok elégséges arra, hogy az ő javát hűségtelenül eláruljam, avvagy hogy önn' hasznomra célzó útakon járjak. Ítélet-tételem megcsalhat, de indító okaimnak tisztaságára 's a' szabadság 's Öseim hite eránt viseltető buzgóságomra nézve, hátat senkinek nem adok. —

„Utolsó szavaimat a' Catholikus Gyűléshez ezen erős reménségnek kijelentésen végzem, hogy az a' megengesztelődés' lelke, a' melly Angliában felelevenült, ahoz hasonló nemes bizakodásra fog találni, és hogy mi minden hiú félelmet és régi meg-rögzött irígykedést fére tévén, tiszta szívből származó eleven hajlandóságot bizo-

nyitunk az eránt, hogy minden részekkö-zött olly intézetek tétetődnek, hogy mindnyájoknak kielégittetéssekre fognak szolgálni, 's ki mutatják azt, hogy mi ezen birodalom' hatalmának megerössítettésében 's bátorságának kiterjesztetésében munká-san részesülni kívánunk.“ — Vagyok: O-Connel Dáuiel.“

Felolvastatván ezen levél, Conway tagnak jóvállására emlékezetnek okáért az Egyesület' jegyzőkönyvébe betétett — 's ezzel az Egyesület, a' meghatározottatott hármas felkiáltást: *Éljen a' régi Ir-lan dia!* megtévén, estvéli 8 óra felé szép csendesen széllyel oszlott.

Török Birodalom.

Ma szinte, mikor Bécsből a' M. Kurirt már csak nem útnak akarnók indítani a' Magyar Haza felé, vevők a' Törököket 's Görögöket illető sok féle Tudósításokat. Itt következik ezekből is annyi, a' mennyit még egy pár órák alatt nyomtató sajtó alá adhatunk: — „

„Konstanczinápolyból Márcz. 16-kán. A' Porta olly Tudósításokat vett az új Seruskiertől Mehmed Churschid Basától, a' mellyekkel nagyon meg van elégedve. Ezen Basa legkissebb akadályra nem talált a' maga útjában Janina felé; a' honnét haladék nélkül Arta felé fog indulni, hogy Akarnaniára mennél hamarabb beüthessen. Omer Basa legkissebb akadályt se tett az új Seraskier útjába, sőt úgy nyilatkoztatta-ki magát, hogy egész engedelmességgel el fog útozni Salonichibe, a' hova kirendeltetett. Legnagyobb örömet okozott pedig mind ezek között a' Portának az a' Tudósítás, hogy az Albaniak kinyilatkoztatták, hogy ők egész erejekkel a' Portát fogják segíteni; annyi embert és lovat fognak számára kiállítani, a' mennyit kívánni fog és a' mennyi töllök ki fog telni. Igaz az, hogy valamint má-

sull úgy itt Konstanczinápolyban is sokféle nagyított hírek kezdtek szárnyalni az Albániai armádának nagy erejéről; de a' mellyet csakugyan magok a' Görög ujságlevelek is mind kiadtak, mint név szerént a' 'Törvények'-barátja is cselekedett; és ha szintén valósággal feltehetjük is, hogy nintsen az Albániaiaknak olly nagy ereje. mint hirtelik: azonban úgy látszik még is, hogy nem kevés megfélemlést okoztak ezen új hírek a' Görögök között. Valósággal bajos által látni, hogy, ha Churschid Basa csak 15—20 ezer Albániai katonákkal beüthet Nyúgoti Görög országra, mi képpen állhasson ennek ellent az a' minden tekintetben szükségét szenvedő 's a' szenvedések miatt mindenre vetemedő Görög armáda, a' melynek valóságos állapota elég nyilvánvalósággal leírattatott a' minap, mint akkor megírtuk, az Anatólikói Congressusban.

A' mi Patrás várát illeti, erről csak annyi bizonyos, hogy a' Görögök még nem foglalták-el; hogy ők azt szárazon vízen bekerítették volt, ez is kétségbehozhatatlan: hanem, hogy az ólta a' Candiánál álló Ibrahim Basa' hajós serege mitsoda fordulásokat tehetett ezen várra nézve, még nem tudhatjuk. Beszélik, hogy a' Török szállító hajók, mellyek Prevesánál állottak, egy jó északi szélről segítettvén, a' Patrás előtt vigyázaton álló Görög hajók között annyi eleséget vittek-be oda, hogy mostanság nem fog szükségét szenvedni az abban lévő Török sereg. Sőt több az, hogy Márcz. közepe tájában közönségesen hirtették K o r f u szigetén, hogy Patrás a' tenger felől valósággal feloldoztatott volna a' megszállás alól, és hogy annak kikötőhelye előtt 16 Török vagy Egyiptomi hajók állának. — (Nem soká mind ezek a' hírek meg fognak vagy valóságosúlni, vagy egészen elenyésznek)

Ibrahim Basáról bizonyosan írának annyit, hogy ő Febr. 20 és 24-dik napjai

között 36 kisebb-nagyobb hadi hajókkal a' mellyeken 4500 katonák is ültek, a' Sudai kikötőhelyet oda hagyván egyenesen M o r e a felé folytatta evezését. A' Görög hadi hajók ezen tengereken már több hónapoktól fogva nem mutatták magokat.

Egy tiszt, a' ki már jó ideje, hogy Ibrahim Basánál tartózkodik, így írt Febr. 14-dikén: — „

„A' Sudában 's Candia szigetének egyéb részein fekvő Török seregeknek mindenbe' bősége van. Visznek az ott lévő piacokra minden féle nemzetbeli hajók mindent a' mi kell. A' hajók minden veszedelem nélkül folytatják evezéseket Rhodus, Suda és Modon között. Candiát 8000 Arnauta katonák tartják őrizet alatt, és ezeket akkor se' fogja innét elvinni Ibrahim Basa, mikor a' maga Egyiptomi seregeivel valamelly expedízióra fog menni.

A' Vándor-botra jutott Z a i m i , L o n d o 's több társaik, a' legutóbbi hírek szerént még most is azon Calamo nevű, Joniai kisedő szigeten tartózkodnak, a' magoknak még eleintén menedéket kerestek vala, 's egyéb dolgok nem lévén, mint hol a' Görög Kronika Febr. 23-dikán mondja, vendégeskedéssel 's vigadozással töltik idejüket. —

Z a i m i valami A p o l o g i á t küldött vala Febr. 26-dikán Doktor Mayerhez a' Görög Kronika' Redaktorához, olly kérelemmel, hogy: mivel több ízben azt erősítette maga felől, hogy ő az i g a s s á g n a k és s z a b a d s á g n a k barátja volna, 's hogy az ő nyomtató-sajtója szabad legyen, erre nézve legyen olyan jó, hogy hozzá küldött Apologiáját ujságleveleiben bocsással világ' elejibe.

Erre e'-képpen felelt a' Kronika' Redaktora: „Ez Uram, mind igaz; de az is igaz más felől, hogy minden dolognak

határai vagynak. Az úr' ügy nevezett Apologiája csak egy Libellus (motskolódás); az úr maga a' Szerzője azoknak a' történeteknek, mellyek a' hazán csak nem halálos sebet ejtettek. Kérelmét tehát mind ezekre nézve telyesíteni lehetetlenség."

Még jegyzést érdemel, hogy ezen Mayer úr a' Kronika' Redaktora hirdette volt ki Febr. 12-dik napján azt a' Napoliból hozzá érkezett Tudósítást, hogy az elnyomtatott Rebelliseknek megítéltetéssekre 9 személyekből álló Biztosság nevezett legyen ki, 's ezen Hirdetéshez olly Megjegyzést tett, melyben a' Direktoriumot megintette, hogy igen lágy és kedvező ne legyen, hanem a' Rebelliseket keményen büntettesse-meg — későbbre pedig (Febr. 25-kán) azt tanátsolja, Zaiminek, Londónak 's társaiknak, a' kik Calamo szigeten tartózkodnak, hogy kövessék az Evangéliumi Tékozló-fiunak példáját, így szollván: „Atyám vétkeztem; a' törvények tudnak büntetni, de tudnak meg is bocsátani."

(A' Görög Ujságokból vétetett summázatok, mellyek a' Törökök által Albaniában és Epirusban tetetődő nagy hadikészületekről beszélnek, jövő Ujságunkban követhetnek).

B é c s.

Mint közelebbről jelentettük, a' Felső Urunk és Ferencz Károly Cs. Fő Herceg' útnak indulása a' tegnapi napon, a' Felső Aszszonyunké és Sofia Cs. Fő Hercegnéjé pedig tegnapelőtt megesvén, ehhez az Udvari Ujságból most még azt is hozzá adhatjuk, hogy Ő Felsőgek Veronába össze jönnek és onnét együtt fog-

ják útjokat Mailand felé tovább folytatni.

Magyar Ország.

Azon négy Fő Tisztelendő, tudniillik Dobay Márton, Kritsfalusi Ferencz, Löeffler János, és Rozsa Ferencz Uraknak, kiknek a' N. Váradi F. T. Káptalanhoz Hon. Kánonokokká lett neveztetésüket még a' múlt esztendőnek vége felé tisztelettel megirtuk volt, beiktatása a' lefolyt Márcz. 9-dikén ment véghez. Méltóságos Fő Tisztelendő Laitsák Ferencz Úr, kineveztetett Rosnyói Püspök, ékes és fontos beszéddel adta elé ezen derék Férfiaknak érdemeiket, és a' Felső Királyi megtiszteltetést, 's őket renddel, szokott szertartás szerént, a' Kanonoki sorba beállította. Ez meglévén, Fő Tisztelendő Kritsfalusy Ferencz Úr, a' többiek nevében is hálaadó beszédet mondott, mellyben a' Felső Királyi kegyelmet, és a' beiktató Püspök Úrnak jóvoltát érzékenyen megköszönte. Ezen különös inneplésen, minthogy ritka történet itt egyszerre ilyen négy Férfiúnak megtiszteltése; igen számos gyülekezet, kiváltképpen pedig a' Papságból igen sokan voltak jelen a' Székesegyházban, és örvendezve szemlélték az érdemeknek illy módon való megbecsültetését. — Az egyházi szertartás után Méltóságos és Fő Tiszt. Vurum Jó'sef, Megyés Püspök Úr, Consistoriumot tartott, és abban Fő Tisztel. Rozsa Ferencz Urat, és Nagy Tiszt. Molnár Péter Urat, Nagy Váradi Plábanust, az egyházi szék Assessoraivá nevezni, utóbb pedig mind az új Kanonok Urakat; mind sok más Vendégeket fényesen megvendégelni méltóztatott.